

விவசாய தொழில்நுட்பத் தகவல்

விவசாய தொழில்நுட்ப தகவல்களை விரிவாக்க அலுவலர்களிற்கு மிக விரைவாக வழங்கும் ஒரு கையேடு.

விவசாயத் திணைக்களத்தின் தேசிய விவசாய தகவல், தொடர்பாடல் நிலையத்தின் வெளியீடு.

தொழில்நுட்ப பிரசுரம் இலக்கம் 18- 2020 ஜூலை

மாமரப் பயிர்ச் செய்கையில் அடர்த்தி அதிகரிக்கும் போது முறையான கத்தரித்தலினால் வெற்றிப் பெறல்.....

நாட்டில் பரவலாக கிடைக்கக்கூடிய பழங்களில் மாம்பழமே முதன்மைப் பெறுகின்றது. மாம்பழங்களின் பருவம் என மக்கள் மத்தியில் பிரபல்யமான காலம் காணப்பட்டாலும், வருடத்தின் 365 நாட்களும் எப்பகுதியில் இருந்தாவது மாம்பழங்கள் கிடைக்கும் என்பதை சந்தைகளில் மாம்பழங்களை பார்க்கும் போது தோன்றுகின்றது. இன்றைய காலத்தில் செயற்கைத் தூண்டுதலினால் மாமரங்களில் மாம்பழங்களை உற்பத்தி செய்வதனால் மாம்பழ பருவம் வரும் வரை காத்திருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

மஹிந்தா கமனய நடைப்பெற்ற காலத்தில் மாமரத்தின் மீது மக்களுக்கு இருந்த ஆர்வம் இன்று வரை நீடித்திருக்க காரணம் மக்களுக்கு மாம்பழத்தின் மீதான விருப்பமே. இதனால் மாம்பழங்களிற்கான கேள்வி நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக் கொண்டே வருகின்றது. 2018 ஆம் ஆண்டில் நாடு முழுவதிலும் சுமார் 28000 ஹெக்டேயர் நிலத்தில் மாமரங்கள் பயிரிடப்பட்டு, 500 மில்லியன் மாம்பழங்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டன. அதாவது சுமார் 180000 மெட்ரிக் டொன் அறுவடையாகும். நிலத்தை ஒரு வரையறுக்கும் காரணியாக கருதாமல் கேள்வியைப் பூர்த்தி செய்யும் உற்பத்திகளை வழங்குவதற்காக பல்வேறு விவசாய தொழிநுட்பங்களைப் பயன்படுத்தி ஓரலகு நிலப்பகுதியில் பெற்றுக் கொள்ளும் மாம்பழங்களின் விளைச்சலை அதிகரிப்பதற்காக உலகெங்கிலும் ஆராய்ச்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. விளைச்சலை அதிகரிப்பதற்கான சில தொழிநுட்பங்கள் மிகவும் கடினமானவையே. இருப்பினும், மரங்களை அருகில் நடல் போன்ற எளிய பயிற்சியின் மூலம் பயிர் அடர்த்தியை அதிகரித்து விளைச்சலையும் அதிகரிப்பதன் மூலம் இந்த இலக்கை அடைய முடியும். இது தொடர்பாக அங்குணுகொலபெலஸ்ஸ அவரை, எண்ணெய்ப் பயிர்கள் ஆராய்ச்சி, அபிவிருத்தி நிலையம் பல ஆய்வுகளை மேற்கொண்டுள்ளது. அங்கு பூங்கனியியல் விஞ்ஞானப் பிரிவிற்கு பொறுப்பான உதவி விவசாயப் பணிப்பாளர் திரு. டபுள்யூ. ஏ. விஜிதவரண அவர்கள் அதிக அடர்த்தியான மாம்பழப் பயிர்ச்செய்கை மேற்கொள்வது தொடர்பாக இவ்வாறு கூறியுள்ளார்.

“கறுத்தக் கொழும்பான் போன்ற பிரசித்தமான மாம்பழ வர்க்கங்களை 10 X 10 மீற்றர் இடைவெளியில் நடுவதோடு, விலாட் வர்க்கத்திற்கு 8 X 8 மீற்றர் இடைவெளி என பல தசாப்தங்களுக்கு முன்னர் சீபாரிசு செய்திருந்தனர். இருப்பினும், முறையற்ற பயிர்ச்செய்கை முகாமைத்துவத்தால் பல பிரச்சினைகள் எழுந்தன. ஆனால் வணிக ரீதியில் பயிர் செய்யும் போது ஓரளவு வெற்றிகரமாக உள்ளது. ஆராய்ச்சியிற்கு மிகவும் பொருத்தமான

இடைவெளியை சீபாரிசு செய்ய 10 மீற்றர் தொடக்கம் 1 மீற்றர் வரை வெவ்வேறு இடைவெளிகளில், அங்குணுகொலபெலஸ்ஸவில் 12 ஏக்கர் நிலத்தில் பயிர்ச் செய்கை மேற்கொண்டு ஆராய்ந்து வந்தோம். அதன் அடிப்படையில் 5 X 5 மீற்றர், 6 X 4 மீற்றர் போன்ற இடைவெளிகளை மிக உகந்தது என சீபாரிசு செய்கின்றோம்”.

அதிக அடர்த்தியின் கீழ் பயிர்ச் செய்கை மேற்கொள்வதாயின் ஆரம்பத்திலிருந்தே கத்தரித்தலை மேற்கொள்வது அவசியமாகும். மா பயிர்ச் செய்கை தன்மையைப் பொறுத்து பல கத்தரித்தல் தொழிநுட்பங்கள் உள்ளன. அதிக அளவில் மாமரங்களை கொண்ட பயிர்ச் செய்கையை மேற்கொள்ளும் போது செய்ய வேண்டிய கத்தரித்தலையே இங்கு விஸ்தரிக்கப்படுகின்றது. நட்டு ஒரு மீற்றர் உயரத்திலேயே முதற் கட்ட கத்தரித்தல் செயற்படுத்தப்படுகின்றது. பிரதான தண்டு மேலும் உயர்வதை தடுக்கவும், பக்க கிளைகளின் வளர்ச்சியை தூண்டவும் நிலத்திலிருந்து அரை மீற்றர் உயரத்தில் பிரதான தண்டானது வெட்டப்படுகின்றது. அந்த உயரத்தில் இருக்கும் பொழுது பக்க கிளைகள் வளருமாயின் பிரதான தண்டை கத்தரிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. மூன்று பக்க கிளைகளை மூன்று திசைகளில் மாத்திரம் வளரவே இடமளிக்க வேண்டும். ஏனைய பக்க கிளைகளை கத்தரித்து விட வேண்டும். தெரிவு செய்யப்பட்ட மூன்று கிளைகளும் 30 – 50 சென்றிமீற்றர் உயரத்திற்கு வளர்ந்ததும் அந்த உயரத்தில் வெட்டப்பட்டு, கத்தரித்தலின் இரண்டாவது கட்டமானது செயற்படுத்தப்படுகிறது. தற்போது அப்பக்க கிளைகள் ஒவ்வொன்றிலிருந்தும் மூன்று பக்கங்களிலும் மூன்று பக்க கிளைகள் உருவாகி, மொத்தமாக ஒன்பது பக்க கிளைகள் உருவாகும். கத்தரித்தலின் மூன்றாவது கட்டமாக அனைத்து கிளைகளின் வளர்ச்சியையும் தடுக்க, இரண்டாவது கட்டத்தில் மேற்கொண்ட கத்தரித்தலை போன்று வெட்ட வேண்டும். மொத்தமாக 27 பக்க கிளைகளை உருவாக்க விட வேண்டும். ஒழுங்காக கிளைகள் கிளைத்திருக்குமாயின், குடையைப் போன்ற அழகான கிரீடம் கொண்ட மாமரமொன்று உருவாகியிருக்கும்.

ஒவ்வொரு முறை கத்தரித்தலை மேற்கொள்ளும் போதும், ஈரப்பதனில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். ஈரப்பதன் குறைவாக உள்ள மரங்களில் கத்தரித்தலை மேற்கொள்ளக் கூடாது.

“சீறிய கிளைகளை வெட்டிய பின்னர் காயங்கள் ஏற்பட்ட இடங்களுக்கு பங்கசு நாசினிகளை புகுவது முக்கியமானதாகும். அதே போல் புதிதாக தளிர் முளைக்கும் போது, அதற்கு பீடை, பங்கசுகளின் தாக்கம் ஏற்பட வாய்ப்புள்ளதா என அவதானித்து சரியான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். அதிகமானோர் கத்தரித்தலை சரியாக மேற்கொள்ளாமைக்கு காரணம் ஈரப்பதனை கவனத்திற் கொள்ளாமையும், புதிய தளிர் முளைக்கும் போது, பீடை, பங்கசுகளின் தாக்கத்தை அவதானிக்காமையும் ஆகும்”.

கத்தரித்தல் தொடர்பாக பயிர் முகாமைத்துவ தொழிநுட்பங்களை கையாள வேண்டும் என திரு. விஜிதவர்ண கூறுகிறார். எந்த கிளைகளை கத்தரிக்க வேண்டும், எந்த கிளைகளை கத்தரிக்க கூடாதென்பதை பயிர்ச் செய்கையாளரே தீர்மானிக்க வேண்டும். ஒரு மரத்திற்கு வளரவும், கனிகளைத் தாங்கவும் சூரிய ஒளி அவசியமென்பதையும், சூரிய ஒளியின் சக்தி இலைகளால் உறிஞ்சப்படுவதையும் அறிந்து, மரத்தின் ஒவ்வொரு கிளைக்கும் சூரிய ஒளி கிடைக்கக்கூடியவாறு மேலதிக கிளைகளை அகற்றி விட வேண்டும். கிளைகள் அதிகரிக்கும் போது, மேலுள்ள கிளைகளின் நிழல் கீழுள்ள கிளைகளுக்கு பரவுகிறது. இதனால் கீழ் கிளைகளின் உற்பத்தி நிறுத்தப்பட்டு அவை மேலுள்ள உணவை நுகரும். எனவே கத்தரிப்பது அவசியமாகும். கிளைகளுக்கு நன்கு வெயில் படக்கூடியதாக இருக்க வேண்டும். எனவே வருடத்திற்கு ஒரு முறையாவது கத்தரிக்க வேண்டும்.

ஒவ்வொரு கத்தரித்தலின் போதும், பிரதான தண்டை கவனிக்க வேண்டும். நாம் வளர அனுமதித்த பக்க கிளைகளை தவிர ஏனைய பக்க கிளைகளை கத்தரித்து விட வேண்டும். இதனால் உருவாகும் மாமரமானது சுமார் 10 – 12 அடி உயரமாக இருக்க வேண்டும். நோய், பீடைத் தாக்கங்களை கட்டுப்படுத்த, பழங்களை உறையிட, பழுத்த பழங்களை தேர்ந்தெடுக்க, அறுவடைகளை முறையாக இலகுவாக மேற்கொள்ள இது முக்கியம் பெறுகிறது. அதிக மரங்களை நட்டும் போது, 5 x 5 மீற்றர் அல்லது 6 x 4 மீற்றர் இடைவெளியையே பெரும்பாலும் பயிர்ச் செய்கையாளர்கள் தேர்ந்தெடுக்கின்றனர். எந்த இடைவெளியைத் தேர்ந்தெடுத்தாலும், மரங்கள் நெருக்கமாக இருக்க அனுமதிக்கக்கூடாது. அவ்வாறு உள்ள கிளைகளை முறையாக கத்தரிக்க வேண்டும்.

“மாமரங்களின் நுனியிலேயே காய்கள் காய்கின்றன. எனவே, ஆரம்ப கத்தரித்தலின் பின்னர் தளீர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்க விதானத்தை கத்தரிக்க வேண்டும். அறுவடையின் பின்னர் கட்டாயமாக மேலதிக தண்டுகள், கிளைகளை கத்தரிக்க வேண்டும். மரத்தை சுத்தப்படுத்த கத்தரித்தல் அவசியம்”.

ஒரு மாமரத்தை நட்டு அது வளர அனுமதித்த காலம் நிறைவுக்கு வருகிறது. தாவரங்களை அழகுப்படுத்துவதோடு, தாவரத்தின் விதானத்தையும் பேணி, மரத்தின் உயரத்தையும் கட்டுப்படுத்தி பயிர்ச் செய்கையாளர்கள் மரத்தின் வளர்ச்சியை கட்டுப்படுத்துகின்றனர். அறுவடைக்குப் பின்னரான இழப்புக்களை குறைத்து, மா விளைச்சலை அதிகப்படுத்தும் நோக்குடன் அடர்த்தியான மாமரச் செய்கையை மேற்கொள்வோம்.

பிரதி :- சனத் எம். பண்டார, உதவி விவசாயப் பணிப்பாளர், தேசிய விவசாயத் தகவல், தொடர்பாடல் நிலையம், கன்னொறுவை
 தொழில்நுட்ப உதவி :- டபுள்யூ. ஏ. விஜிதவர்ண – உதவி விவசாயப் பணிப்பாளர், அவரை, எண்ணெய் பயீர்கள் ஆராய்ச்சி, அபிவிருத்தி
 நிலையம், அங்குணகொலபெலஸ்ஸ.
 தமிழாக்கமும், கணணி வடிவமைப்பும் :- சந்திரசேகரன் இந்துமதி, தேசிய விவசாயத் தகவல், தொடர்பாடல் நிலையம், கன்னொறுவை

மேற்பார்வை மற்றும் ஆலோசனை : எஸ். பெரியசாமி (பணிப்பாளர்)

ஜ.எஸ்.எம். ஹலீம்தீன் (உதவி விவசாயப் பணிப்பாளர்)